

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΛΑΟ ΤΟΥ ΚΑΘ΄ΗΜΑΣ ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Άγαπητά μου Παιδιά, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, Αναγνώστες, Μοναχοί, Μοναχές, αδελφοί μου και αδελφές μου σέ όλες τίς εύλογημένες χώρες τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε καί πάλιν ἐρῶ χαίρετε!

Μέ αὐτήν τήν ἐπιστολή μου θέλω νά ἐπικοινωνήσω με ὄλους σας καί νά μοιραστῶ μαζί σας ὡς ὁ Πνευματικός σας Πατέρας, στον ὁποῖον ὄλοι ἐσεῖς ἦλθατε καί προσεγγίσατε μέ τή θέλησή σας διότι διά τῶν χειλέων μου, τῶν χειλέων τῶν μακαρίων προκατόχων μου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καί τῶν χειλέων τῶν Σεβασμιωτάτων καί Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων καί Ποιμένων σας ἀκούσατε τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Μτ. 11, 28).

Οἱ λόγοι αὐτοί, παιδιά μου καί ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, σᾶς ἤλκυσαν καί ὄλοι μαζί διά τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τῆς Εὐαγγελικῆς Διδαχῆς καί τῆς θείας Εὐχαριστίας, συγκροτήσαμε σέ πολλά μέρη τό ζωοποιό καί ὑπέρ τοῦ Κόσμου πάντοτε συγκροτούμενο, θυσιαζόμενο καί δαπανώμενο «ὑπέρ τῆς τοῦ Κοσμοῦ ζωῆς καί σωτηρίας» Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τήν ἁγία μας Ἐκκλησία. Ὅλη αὐτή ἡ προσπάθεια μέχρι σήμερα οὔτε εὐκολή ἦταν ποτέ οὔτε εὐκολή εἶναι καί τώρα, ἀλλά ὁ Κύριος ἦταν, εἶναι καί θά εἶναι πάντοτε μαζί μας ἕως τῶν ἐσχάτων καί τῆς εἰσόδου μας στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ὅμως ἀγαπητά μου παιδιά δυστυχῶς, τόν τελευταῖο καιρό, παρατηρῶ καί διαπιστώνω ὅτι κάποιοι ἄλλοι «ψευδοποιημένες», «λύκοι βαρεῖς... μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πρ. 20, 29), χωρίς καμμιά εὐλογία καί ἄδεια ἐκ τοῦ Πατριάρχου σας προσέγγισαν κάποιες ἀπό τίς Πνευματικές Μάνδρες τῆς Ἀφρικῆς καί ἐνσπείρουν ζιζάνια διχασμοῦ, τά ὁποῖα πότισαν μέ κατηγορίες κατά τοῦ Πατριαρχείου μας καί μέ βρώμικα χρήματα καί τά ζιζάνια αὐτά μεγάλωσαν καί θέριεψαν καί ἀπειλοῦν νά πνίξουν τό ταπεινό Εὐαγγελικό ἔργο τοῦ Ἀποστολικοῦ μας Πατριαρχείου, τό ὁποῖο συντελεῖται μέ κόπο, θυσίες καί αἶμα ἐδῶ καί πολλές δεκαετίες.

Ποιά εἶναι ὁμως ἡ αἰτία ὅλης αὐτῆς τῆς ἀκαταστασίας;

Πιστεύω πῶς γνωρίζετε πολύ καλά ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀργανώθηκε ἀπό τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί Μαθητές τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι στή θέση τους ἐχειροτόνησαν Ἐπισκόπους καί ὀργάνωσαν τίς κατά τόπους Ἐκκλησίες καί ὄρισαν ξεκάθαρα γεωγραφικά ὄρια, τά ὁποῖα τά ἐπιβεβαίωσαν οἱ ἅγιες Οἰκουμενικές Σύνοδοι καί πάρα πολλές Τοπικές Σύνοδοι μέ πολλούς ἱερούς Κανόνες πού εἶναι -ἢ μᾶλλον θά ἔπρεπε νά εἶναι- σεβαστοί ἀπό ὄλες τίς Ὁρθόδοξες Τοπικές Ἐκκλησίες. Ἡ πρώτη ὀργάνωση τοῦ Χριστιανικοῦ Κόσμου ἦταν σέ Πέντε Πατριαρχεῖα, τή λεγομένη Πενταρχία:

1. Πατριαρχεῖο Ρώμης
2. Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως
3. Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας μέ γεωγραφικό χῶρο καί δικαιοδοσία ὀλόκληρη τήν Ἀφρικὴ καί τὰ νησιά της.
4. Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας
5. Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

καθὼς καί τήν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

Στή δυτική Χριστιανοσύνη τήν πρωτοκαθεδρία (πρώτη θέση) ἔχει τό Πατριαρχεῖο τῆς Ρώμης, ἐνῶ στήν ἀνατολική Ἐκκλησία τό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως (Νέα Ρώμη) θά ἔχει ἰσότιμη θέση καί θά ἀπολαμβάνει τήν πρωτοκαθεδρία ἀνάμεσα στά ἄλλα ἀρχαῖα

Πατριαρχεία. Τό Σχίσμα τοῦ 1054 θά ἀποξενώσει τή Δυτική Ἐκκλησία (Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία), καί στην Ὀρθόδοξη Ἀνατολή τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο θά συνεχίσει νά ἔχει τήν πρωτοκαθεδρία καί νά ἀπολαμβάνει ἰδιαιτέρων προνομίων καί εὐθυνῶν μέσα στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἰδιαίτερη καί μοναδική αὐτή θέση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατωχυρώνεται ἀπό τοὺς ἱερούς Κανόνες, τήν Παράδοση καί τήν Πράξη τῆς Ἐκκλησίας. Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἔχοντας τόν πρῶτο λόγο, σέ συνεργασία μέ τά ὑπόλοιπα ἀρχαῖα Πατριαρχεῖα (Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων) μεριμνοῦσε ἀνέκαθεν γιά τήν διακυβέρνηση τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας καί τή λύση τῶν προβλημάτων πού προέκυπταν.

Αὐτή ἦταν, λοιπόν, ἡ κατάσταση τήν παλαιά ἐποχή (Βυζαντινή καί Οθωμανική Αὐτοκρατορία). Δηλαδή ἡ ὀρθόδοξη Οἰκουμένη ἦταν χωρισμένη στά τέσσερα αὐτά Πατριαρχεῖα (καί τήν Ἐκκλησία Κύπρου) καί τά γεωγραφικά τους ὄρια ἦταν διαχωρισμένα, ξεκάθαρα καί σαφῆ. Ἄν κάποτε δημιουργοῦνταν προβλήματα αὐτά λύνονταν μέ Συνόδους πού συγκαλοῦσε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καί συμμετεῖχαν οἱ τρεῖς ἄλλοι Πατριάρχες.

Στήν νεώτερη ἐποχή κάποιοι λαοί πού ἀπέκτησαν τά δικά τους Κράτη θέλησαν νά ἀποκτήσουν καί τή δική τους ἀνεξάρτητη Ἐκκλησία καί πράγματι τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀπέκοψε ἐδάφη πού ἦταν δικά του καί δημιούργησε νέες ἀνεξάρτητες Ἐκκλησίες, πού ὀνομάστηκαν Αὐτοκέφαλες. Μία ἀπό αὐτές εἶναι καί ἡ Ρωσική Ἐκκλησία (Πατριαρχεῖο Μόσχας) πού ἔγινε Αὐτοκέφαλη μόλις τό 1589, ἡ ὁποία λόγω τοῦ Κράτους στό ὁποῖο βρίσκονταν (Ρωσική Αὐτοκρατορία) ἀπέκτησε μεγάλη οἰκονομική δύναμη καί ἰσχύ καί αὐτό δημιούργησε πάρα πολλά προβλήματα στό πῶς ἡ ἴδια ἀντιλαμβάνονταν τό ρόλο της καί τήν ἀποστολή της.

Ἔτσι θέλοντας ἡ Ρωσική Ἐκκλησία νά αὐξήσει τή δύναμη καί το γόητρό της μέσα στον Ὀρθόδοξο Κόσμο, χρησιμοποιώντας τήν κοσμική ἰσχύ καί -μερικές φορές- τή βία ἄρχισε νά καταπατά καί νά «υποδουλώνει» γειτονικές Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, ὅπως ἔκανε καί μέ τή Μητρόπολη τοῦ Κιέβου στή χώρα τῆς Οὐκρανίας, μια Μητρόπολη πού ἀνήκε πάντα στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.

Μέ τή διάλυση τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, στήν ὁποία ἀνήκαν τόσο ἡ Ρωσία ὅσο καί ἡ Οὐκρανία, τό 1991 οἱ Οὐκρανοί -πού εἶναι ἕνας διαφορετικός λαός ἀπό τοὺς Ρώσους- θέλησαν νά ἔχουν τή δική τους ἀνεξάρτητη (Αὐτοκέφαλη), ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας, Ἐκκλησία πράγμα μέ το ὁποῖο ἡ Ρωσική Ἐκκλησία διαφωνοῦσε ριζικά. Μετά ἀπό πολλές περιπέτειες οἱ ἀδελφοί μας Ὀρθόδοξοι Οὐκρανοί ζήτησαν ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, πού εἶναι τό μόνο ἀρμόδιο, καί ἀπέκτησαν τό 2019 τή δική τους ἀνεξάρτητη δηλαδή Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία.

Μέ αὐτήν τήν πράξη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συμφώνησε καί τό Πατριαρχεῖο μας, ἀφοῦ αὐτό εἶναι σύμφωνο μέ τοὺς ἱερούς κανόνες καί τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Δυστυχῶς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας σάν ἀντίποινα παραβίασε τήν Παράδοση τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τήν ὁποία σεβάσθηκαν ὅλοι οἱ Πατριάρχαι τῆς Ρωσσίας μέχρι σήμερα καί ἔσπευσε νά ἰδρύσει ἐδῶ, στήν εὐλογημένη Ἀφρική, δική τῆς Ἐκκλησία (Ἐξαρχία), σάν μιὰ πράξη καί πρακτική καθαρά ἐμπνευσμένη ἀπό τήν «Ἀποικιοκρατία» καί προσπαθεῖ νά «κλέψει» ἱερεῖς καί χριστιανούς ἀπό τό Πατριαρχεῖο μας, χρησιμοποιώντας ἀνεπίτρεπτους τρόπους. Ἡ ἐνέργεια αὐτή εἶναι ἀπόλυτα ἐχθρική πρὸς τό Πατριαρχεῖο μας καθώς εἶναι ἀντίθετη με πολλοὺς ἱερούς Κανόνες πού ἀπαγορεύουν σέ μιὰ Ἐκκλησία νά παραβιάζει τά ὄρια τῆς ἄλλης.

Ὡς Πατριάρχης καί Πατέρας σας, παιδιά μου ἀγαπημένα, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας σᾶς καλῶ νά μείνετε πιστοί στό Πατριαρχεῖο μας, το ὁποῖο σᾶς μίλησε γιά τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί σᾶς ἔδωσε τό ἅγιο Βάπτισμα, νά κλείσετε τά αὐτιά σας καί τὰ μάτια σας στίς ὑποσχέσεις καί στά βρώμικα ἀνταλλάγματα- (σάν «τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰούδα»)- ἀνθρώπων πού μέχρι ἐχθές δέν γνωρίζατε κἄν τήν ὑπαρξή τους

γιατί ὁ πνευματικός κίνδυνος εἶναι τεράστιος, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας λέγει: «τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;», (Μτ. 16, 26). Ἔχετε πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας τὶς ἀτέλειωτες θυσίες καὶ τὸ κόστος σὲ ἀνθρώπινο δυναμικὸ καὶ πόρους ποὺ περάσαμε ὅλοι μαζὶ γιὰ νὰ συγκροτήσουμε τὴν παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Ἀφρική καὶ νὰ δίνουμε καθημερινὰ καὶ μὲ ἔργα ἀγάπης τὴν μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελίου σὲ ὅλη τὴν ἀγαπημένη μας Ἠπειρο.

Μέ πόνου καὶ πατρικὴ ἀγάπη

ὁ Πατέρας καὶ Πατριάρχης σας

+ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β'